Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26940
Copyright: Admont, Benediktinerstift

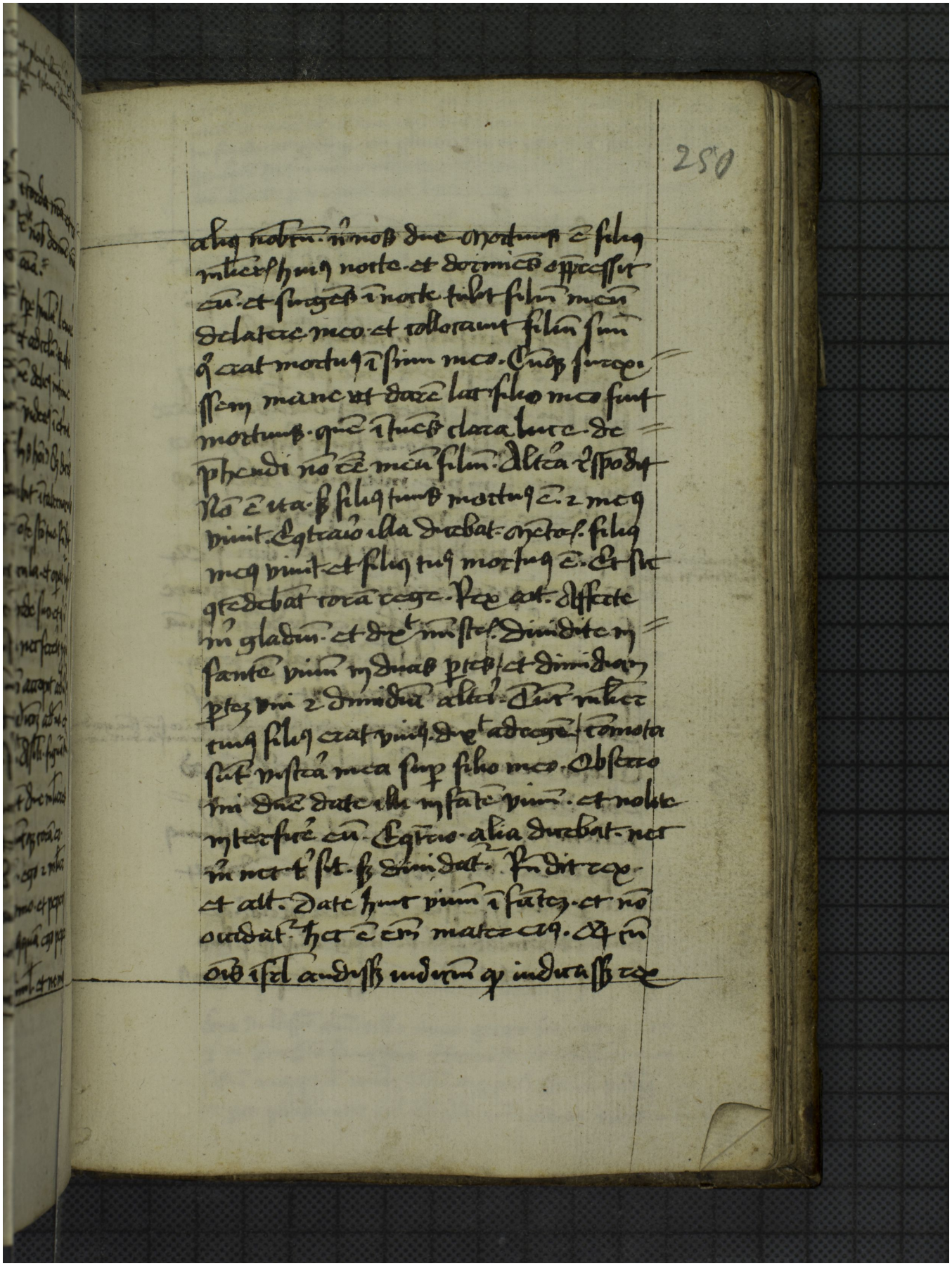

250

alia nobis. nimis dure. mortuus est filius
meus hac nocte. et dormiens oppressus
est. et surgens in nocte tulit filium meum
de latere meo. et tulerunt filium suum
qui erat mortuus in sinum meo. Cum surgo
sem mane vt darem lac filio meo fuit
mortuus. quem in luce clara bene de
prehendi non esse meum filium. Altera respon
dit non est ita. sed filius tuus mortuus est. et meus
vivit. Et ita illa dicebat. mortuus est filius
meus vivit. et filius tuus mortuus est. Et sic
litigabant coram rege. Rex ait. Afferte
mihi gladium. et dixit ministris. Dividite vi
vente vivum in duas partes. et dimidium
partem vni et dimidium alteri. Dum mater
tunc filius erat vivus. dixit ad regem. commota
sunt viscera mea super filio meo. Obsecro
mi domine date illi vivente vivum. et nolite
interficere eum. Et ecce alia dicebat. neque
mihi neque tibi sit. sed dividat. Respondit rex
et ait. Date huic vivum et parcite. et no
luit hic esse mater eius. Et in
ore ipsi audissis indicium quod iudicasset rex